

Lieve familie en vrienden,

Een late nieuwsbrief deze keer, maar toch willen wij u de ontwikkelingen in Brazilië niet onthouden. Langzaam maar zeker banen Wim en Daniëlle zich een weg door het werk. Krijgen inzicht in het geheel, zoeken nieuwe wegen en contacten om het werk voort te zetten. Als de Nederlandse stichting zoeken wij naar de beste manier om ondersteunend te zijn voor dit dappere echtpaar. Zo is er een nieuw stichtingslid bijgekomen in de persoon van Erwin. Hij is tevens een goede vriend van Wim en Daniëlle. Dat maakt de samenwerking makkelijker en directer.

Piet in Brazilië

Omdat er nog dingen onafgewerkt zijn, gaat Piet voorlopig één keer per vier maanden terug om het bouwwerk af te maken. In maart is hij een maand teruggeweest. Zo heeft hij de graafmachine gerepareerd waarvan de schakelbak kapot was.

Elke dag in de vroege morgen ging Piet stenen hakken (het is bijna een hobby geworden).

Het terrein voor een sportveld bij het CTM is geëgaliseerd en ingezaaid met gras. Verder is er een diversiteit aan onderhoud gepleegd en een stuk bestrating naar het CTM gelegd van gehakte stenen.

Door noodweer had de elektriciteitsleiding het zwaar te verduren gehad: door in totaal vijf blikseminslagen waren grote stukken kabels weggesmolten. Conclusie: vier weken waren eigenlijk te kort. Er is nog veel werk te doen.

Er zou een echtpaar bij moeten komen voor de onderhoudswerkzaamheden. Eigenlijk zijn er nog meer handen nodig, ook om de projecten draaiende te houden. Maar staat er niet geschreven: 'de oogst is groot maar arbeiders zijn er weinig'?

CTM

Een van de grootste uitdagingen voor de komende tijd is het in gebruik nemen van het CTM, het centrum voor verslavingszorg. Begin mei bezocht Wim een bizar schokkende plek in de stad São Paulo, Crackolândia genoemd in de volksmond. Deze naam is afgeleid van de drug crack, die daar open en bloot gedeald en gebruikt wordt, midden in het commerciële centrum. Wim omschrijft deze plek als een hoop menselijk vuil. Mensen liggen daar letterlijk op een hoop, totaal verwaasd van alles om hen heen, de stank van menselijk vuil is afschuwelijk.

In deze omgeving zijn verschillende projecten aan het werk, waarvan Wim er twee bezocht om contacten op te bouwen. Daar hoorde hij het getuigenis van mannen die voor de wereld "afgeschreven" waren, maar nu hersteld en vernieuwd zijn door God zelf. Menselijk gezien is er namelijk weinig hoop voor iemand die jarenlang crack heeft gebruikt.

De motivatie om het CTM in gebruik te nemen is groot. Dit prachtige centrum, dat al zo goed als af is, zal dienst gaan doen als plaats waar mensen, wellicht ook uit São Paulo en andere steden, nieuw leven mogen gaan vinden. We vragen uw voortdurend gebed voor de te nemen stappen om het centrum te openen, en voor nieuwe toegewijde mensen die hier zullen gaan werken.

- "Samenwerking"
- "Meer handen nodig"
- "Ontroerde moeders"
- "Hulp vragen"
- "Uitdaging CTM"
- "Haken op het plein"
- "Sociale vaardigheden"
- "Geslaagde paaseitjes actie"
- "Nieuwe mensen"

Wim en Daniëlle: De zaterdagclub

“Op Elke zaterdagochtend komt er een groep ongeveer 25 kinderen naar de zaterdagclub. We bieden een afwisselend programma aan van met elkaar zingen, een interactief Bijbelverhaal, spelletjes, dingen maken in de houtbewerkplaats, muziek maken en nadenken over onderwerpen als identiteit, emoties en vriendschappen. En natuurlijk afgewisseld door een actief buitenspel of een uitje naar een waterval. Elke week is er iets lekkers voor ze weer naar huis gaan. In mei hebben we uitgebreid Moederdag gevierd, hieronder een verslag:

“De spanning liep op. De kinderen bedachten voor de derde keer wat ze tegen hun moeder zouden gaan zeggen. De laatste hand werd gelegd aan het cadeautje dat ze de week ervoor al waren begonnen te maken: een keukenrolhouder van hout. Een paar moeders druppelen binnen. Sommige kinderen wisten al dat hun moeder niet kon komen omdat ze moest werken. Je ziet de kinderen waarvan de moeder er wel is extra stralen. We beginnen met het zingen van een liedje met de tekst:

“Ik heb jou nodig ... jij hebt mij nodig ... samen hebben we Jezus nodig”

De kinderen zingen het samen met hun moeder, inclusief de grappige gebaren. Sommige moeders zijn verrast over het enthousiasme waarmee de kinderen meedoen en ze zijn er zichtbaar door ontroerd.

We laten foto's zien van de activiteiten op de zaterdagclub en Wim heeft een kort woord voor de moeders vanuit het boek Jesaja. Daar staat zo mooi dat zelfs al zou een moeder haar kind vergeten, toch vergeet God ons nooit. Helaas zien we weleens dat moeders hun kinderen de nodige liefde en aandacht niet weten te geven. Gelukkig is daar de belofte dat God als een nog veel betere 'moeder' voor ons allemaal is: voor de kinderen, maar ook voor de moeders die misschien zelf weinig zorg en bevestiging gekregen hebben, maar dat wel zo nodig hebben.

Als afsluiting zingen de kinderen een zegeliedje voor de moeders.

*“O mijn lieve God, luister naar dit lied
Dit is mijn wens, dit is mijn gebed
O mijn lieve God, U hebt de kracht
Zegen mijn moeder, voor altijd, amen”*

Nu konden een paar moeders hun tranen niet meer bedwingen. Het was ook echt een mooi moment. Kinderen en moeders, zegen van God.” ”

Marcenaria

De ochtend- en middaggroep van de houtbewerkingscursus in de marcenaria (houtbewerkingsplaats) hebben Daniëlle goed leren kennen. Elke week komt ze namelijk langs, om hen ook wat andere vaardigheden, buiten de les houtbewerking bij te brengen. De eerste weken waren eerlijk gezegd wat moeizaam, want sommige jongens durfden haar niet eens in de ogen te kijken, laat staan actief mee te doen aan de voor hen best enge activiteiten. Dus langzaam opbouwen met interactieve spelletjes, voorzichtig aan wat over zichzelf leren te vertellen, luisteren naar elkaar en nadenken over wat belangrijk is in hun leven. Gelukkig is het ijs nu wel gebroken, de spanning is eraf en zien we vooruitgang in zowel de sociale vaardigheden van de jongens als hun vaardigheid met het hout en de machines!

Huisjes

Er gebeurt altijd wel wat rond het pleintje, dat het 'Piet en Johanna plein' is genoemd, als eerbetoon aan Piet en Johanna, de grondleggers van Aqua Viva. Achttien huisjes met verschillende families, die allemaal hun eigen verhaal hebben. Bijna dagelijks hebben we contacten met de bewoners, die soms verschillende hulpvragen hebben. Die kunnen van praktische aard zijn, zoals de vraag of we niet een babycommode voor ze hebben, of dat we een lift naar het ziekenhuis kunnen geven. Sommige noden zijn ingewikkelder. Zo woonde er een meisje met haar vriend in één van de huisjes, samen met haar baby van vier maanden. Verschillende keren hadden ze zo'n ruzie dat de politie erbij moest komen. De baby is nu uit huis geplaatst omdat ze hem op straat in de grotere stad aan voorbijgangers aanbood. Het bleek dat ze opgenomen zou moeten worden om van haar verslaving af te komen, maar kort daarop is ze uit het huisje verdwenen. Een schrijnend geval van een verwoest gezinnetje.

In andere gevallen is het wel mogelijk te helpen, zeker als mensen op ons af komen om hulp in hun huwelijk, of voor psychische bijstand. Voor het laatste hebben we een fijne hulp gevonden in een voorganger/psycholoog die elke week gratis spreekuur komt houden voor wie het nodig heeft.

Contact

Nederland

Postadres:

Stichting Aqua Viva
Laageinde 58
4191 NS Geldermalsen
Vast nummer:
+31(0)345 576128

Brazilië

Postadres:

Traverse Belo Horizonte 10
CEP: 36335-000 Ritapolis
Minas Gerais Brasil
Vast nummer:
00 55 32 335 615 37

@ Digitaal

E-Mail:

aqua-viva@hotmail.com

Website:

www.aqua-viva.org

Op de hoogte blijven

Aan of afmelden voor de (digitale) nieuwsbrief kan door een e-mail te sturen of door even te bellen.

€ Ondersteunen

ABN-AMRO 40 59 54 352
o.v.v.: Projectnummer, voedselpakket, algemeen of persoonlijke support.

Projectnummers zijn te vinden op de website. Aqua Viva is door A.N.B.I. erkend. Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Cursussen

De schildercursus loopt goed. Elke week komt lerares Nilda uit São João del Rei, de grotere stad op 15 km afstand. De leerlingen, allemaal vrouwen uit het dorp, leren stof te beschilderen. Ze gebruiken hun vaardigheden om bijvoorbeeld theedoeken te versieren, of babyspulletjes, die ze dan ook weer kunnen verkopen.

Ook wordt er elke week gehaakt, de laatste weken in de openlucht op het pleintje bij de huisjes als het weer het toelaat, en dat is meestal wel zo, ook al wordt het hier af en toe wel wat kouder. Kijken jullie in Nederland uit naar de zomer, dan wordt het hier 'winter'. Nou ja, gelukkig schijnt dan nog wel steeds tussendoor de zon en kan het ook nog best warm zijn.

Pasen

Rond Pasen ontvingen we een groep van 30 mensen uit São Paulo. Het kerkzaaltje zat gelijk behoorlijk vol, toen we een film over Jezus vertoonden. Ook hadden we een dienst met elkaar, waarin ook meisjes uit Ritapolis een dans opvoerden.

In Nederland heeft het gezin van Olaf en Edith van Genderen uit Ermelo weer een geslaagde actie "Paaseitjes voor Aqua Viva" gedaan met een hele mooie opbrengst, hartelijk dank voor dit liefdevolle gebaar, Gods Zegen.

Afscheid Roseli en Herley

We verkeren in een periode van vernieuwing van het team. Roseli, die veel heeft geholpen met praktische zaken, heeft afscheid van ons genomen. Ook Herley, de leraar houtbewerking, heeft aangegeven niet te kunnen blijven. We zoeken naar gemotiveerde nieuwe mensen om het werk van Aqua Viva te komen versterken.

Wij, Marco, Monica, Erwin, Daan, Jaap, Piet en Johanna zullen u dus nog steeds benaderen om het nieuwe echtpaar het gereedschap te leveren om het werk zo effectief mogelijk voort te zetten. Graag vragen wij u om tegen Wim en Daniëlle te zeggen "meer dan ooit staan we achter het werk, jullie mogen op ons rekenen", want dat is wat wij doen. Maar zonder jullie kunnen ook wij niet veel uitrichten.

Kijk zo af en toe eens op de site van onze stichting <http://www.aqua-viva.org> en natuurlijk kunnen de nieuwkomers op de voet gevolgd worden door op <http://volgdekeijzer.wordpress.com> te kijken.

*Dat God eenieder van jullie bovenmatig zegene,
Alle medewerkers van Stichting Aqua Viva*